

Doel en context

Op verzoek van het secretariaat van dhr. Remkes is onderstaand memo opgesteld dat tot doel heeft een indicatie te geven van de mogelijke effecten op de overbelasting van N2000-gebieden van het stoppen van diverse aantallen piekbelasters. Daarbij is geprobeerd om deze indicatie in de juiste praktijk-context te plaatsen, ten behoeve van vervolganalyses en adviezen. Het gaat hierbij om een initiële ambtelijke analyse. De initiële inschattingen in deze notitie zijn voor verificatie aan het RIVM voorgelegd, waarop het RIVM heeft aangegeven deze ordegroottes op hoofdlijnen te onderschrijven. Voor precisering van de cijfers is nader onderzoek vereist.

Het realistisch potentieel van een aanvullende aanpak is sterk afhankelijk van de vormgeving van bijbehorende maatregelen. Om toch een indicatie te geven van de groep piekbelasters waar het om gaat, en de mogelijke effecten van het wegnemen van deze piekbelasters is voor verschillende beleidsuitgangspunten een inschatting gemaakt van de mogelijke effecten zijn om zo ordegroottes en bandbreedte te bezien, rekening houdend met de geldende kanttekeningen.

Kanttekeningen bij de analyse

- Bij de analyse is geen rekening gehouden met overlap/interactie met reeds lopende maatregelen of exercities richting bedrijfslocaties. Voor de beëindiging van agrarische bedrijven zijn dit de reeds uitgevoerde Srv, de lopende MGA-1, de vormgeving van Lbv (voorzien start begin 2023) en de tweede tranche van de MGA, maatregelen in het kader van de quick-win voorstellen en de SPUK voor provincies ten behoeve van het legalisatieprogramma PAS-melders. Ook kunnen er in het kader van de gebiedsprocessen andere trajecten lopen.
- De uitkomsten van de analyse zijn niet 1 op 1 te relateren aan acties richting individuele bedrijfslocaties. Hiervoor moeten eerst een aantal verificatiestappen doorlopen worden. De conclusie is dus louter indicatief.
- In deze analyse is sec gekeken naar de grootste depositievracht in de N2000-gebieden waarvan wordt ingeschat dat er urgente depositiereductie moet plaatsvinden om nog tot duurzaam herstel te komen, zonder te selecteren op een specifieke sector.
- De gehanteerde data zijn enkele jaren oud. Er zullen daarom bedrijfslocaties in het overzicht staan die inmiddels niet meer (op die locatie) aanwezig zijn.
- Specifiek de dataset rond PAS-melders die in de analysetool van het ministerie van Financiën is gebruikt is verouderd, en gaat nog uit van ca. 3600 i.p.v. inmiddels ca. 2400 melders. De geografische spreiding zal echter niet erg veranderd zijn, zodat de inschattingen over de mate waarop op basis van verschillende beleidsuitgangspunten ruimte ontstaat wel enig inzicht bieden. Het genoemde percentage van de PAS-melders die kunnen worden gelegaliseerd, is gebaseerd op de locaties waar de totale depositie onder de KDW wordt gebracht.
- Resultaat uit verplicht spoor mag binnen de huidige wettelijke kaders niet worden ingezet voor economische ontwikkeling en dus ook niet voor de legalisatie van de PAS-melders.
- In de analyse wordt slechts beperkt aandacht besteed aan de termijn waarbinnen resultaten definitief kunnen worden ingeboekt. Belangrijk is de inschatting dat het intrekken van vergunningen tussen de 1,5 en 5 jaar kost. Gedacht moet worden aan een half jaar voor opstellen en vaststellen provinciale beleidsregels inclusief regels voor nadeelcompensatie. Vervolgens een jaar voor vaststelling intrekkingsbesluiten inclusief inspraak. Dat maakt dat intrekking na circa 1,5 jaar kan. Dit heeft directe werking, beroep schort niet op. Eventuele voorlopige voorzieningen en beroepsprocedures kunnen samenvallen met een afbouwperiode van bijvoorbeeld 1 à 2 jaar, indien hiervoor wordt gekozen. Hoger beroep kan tot slot tot 1,5 jaar kosten, optellend tot een totale maximale doorlooptijd van 5 jaar.
- Bij de berekeningen van kosten en effecten zijn zowel de volledige veldemissies als stalemissies van de betreffende bedrijven meegenomen. De daadwerkelijke kosten en effecten hangen af van de nieuwe bestemming die de grond krijgt. Wanneer bijvoorbeeld herbesteding plaatsvindt naar natuurinclusieve landbouw, vallen kosten en emissiereductie lager uit (de grond blijft immers deels in agrarisch gebruik).

Definitie piekbelasters

Piekbelasters kunnen op verschillende manieren worden gedefinieerd, en de keuzes daaromtrent zijn bepalend voor de resultaten van de analyse. In deze analyse gaan we uit van de bijdrage aan de depositie. De bedrijfslocaties met de grootste depositiebijdrage zijn niet altijd de bedrijfslocaties met de grootste uitstoot, onder meer omdat de plek, en ook hoogte, van uitstoten voor de depositie veel uitmaakt.

In deze analyse wordt als vertrekpunt naar twee definities van piekbelasters gekeken:

- Top-piekbelasters landelijk: hierbij wordt gekeken naar de bedrijven die op nationaal (gebiedsoverschrijdend) niveau de meeste stikstofdepositie op alle kwetsbare N2000-gebieden bij elkaar veroorzaken.
- Top-piekbelasters per gebied: hierbij wordt gekeken naar de piekbelasters per individueel N2000-gebied. Daarvoor is de top 2% van bedrijven gerangschikt op de totale depositie op een geheel natuurgebied binnen 25 km van één van de 91 natuurgebieden die op de aandachtslijst staan in de quick-scan natuurdoelanalyse. Er wordt gekeken naar bedrijven nabij de 91 natuurgebieden die op de aandachtslijst staan, omdat hier de urgentie om binnen afzienbare tijd stikstofreductie te realiseren waarschijnlijk het grootst is.

Er zijn verschillende selecties te maken uit de top-piekbelasters landelijk en de top-piekbelasters per gebied. Daarbij zit er een uitruil tussen de mate waarin landelijk een zo groot mogelijke daling van de depositie wordt gerealiseerd, en de mate van spreiding van die depositiereductie. Een grotere focus op de top-piekbelasters landelijk betekent dat meer depositiedaling kan worden gerealiseerd gegeven het aantal geraakte bedrijven. Daarmee wordt een groter deel van de nationale opgave richting 2030 ingevuld. Wel komt de nadruk te liggen op bedrijfslocaties nabij grote natuurgebieden en wordt er dus minder stikstofruimte nabij kleine natuurgebieden gecreëerd. Andersom kan door uit te gaan van de top-piekbelasters per gebied scherper gestuurd worden op waar depositiereductie plaatsvindt, maar is er minder landelijk doelbereik.

In de praktijk kan een aanpak gekozen worden voor een combinatie van definities, om daarbij de doelstellingen van beide aanpakken te realiseren (landelijk een zo groot mogelijke daling en spreiding van depositiereductie). In grotere gebieden met een hoge benodigde depositiereductie zou bijvoorbeeld de top 50 bedrijven als piekbelaster meegenomen kunnen worden terwijl in kleinere gebieden de top 3 wordt meegenomen. Zo behoud je de link tussen piekbelaster en individueel natuurgebied (zie kader waarom dit nodig is), heb je het voordeel van spreiding over natuurgebieden, en realiseer je de (kosten)effectiviteit van het uitkopen van piekbelasters op depositiereductie.

Juridische vereisten voor verplichtend instrumentarium

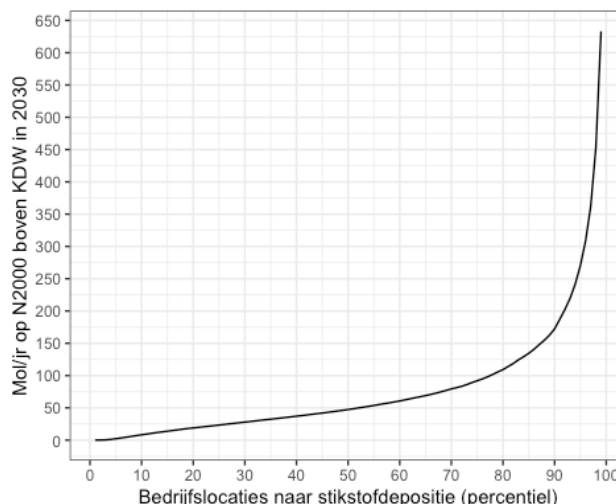
Het inzetten van verplichtend instrumentarium zoals het intrekken van vergunningen is een bevoegdheid van met name provincies en soms de minister die in beeld komt bij dreigende verslechtering van een Natura 2000 gebied. De intrekking of beperking moet noodzakelijk zijn of (in het licht van een totale belangenafweging en beschikbare alternatieven) wenselijk in het licht van een dreigende verslechtering van een Natura 2000-gebied. Intrekkingen – vooral waar er vanuit de opgave nog wel keuzes te maken zijn – zullen zorgvuldig en op objectieveerbare gronden gemotiveerd moeten worden (waarom het ene bedrijf wel en het andere bedrijf niet). Vandaar dat we ons in de analyse richten op de 91 gebieden waar volgens de quick-scan natuurdoelanalyses duurzaam herstel mogelijk uit zicht dreigt te raken. Deze quick-scan geeft een indicatie van de gebieden waar instandhoudingsdoelstellingen buiten beeld dreigen te raken, maar geeft nog geen beeld van de daadwerkelijke verslechtering. Uit de natuurdoelanalyses wordt duidelijk op welke gebieden of delen daarvan (afhankelijk van habitattypen en mogelijk beheersmaatregelen) dit van toepassing is. Om te prioriteren zou nog kunnen worden gekeken naar een nadere selectie van natuurgebieden, bijvoorbeeld die in de quick scan als 'zeer urgent' zijn aangemerkt.

Aanpak

In dit memo worden inzichten uit diverse lopende analyses gebundeld. Door LNV is het RIVM recent gevraagd een overzicht te maken van alle piekbelasters conform de hierboven geformuleerde definitie, en rekening houdend met de beleidskeuzes en uitgangspunten uit bijlage 1. Dit levert een (geanonimiseerde) lijst op met ruim 3.500 unieke bedrijfslocaties. Dit overzicht is geanalyseerd om tot een effectieve kaderstelling te komen. Om gevoel te krijgen bij de kosten(effectiviteit) van eventuele maatregelen en de opbrengst voor bijvoorbeeld het legaliseren van PAS-melders, zijn vervolgens proefberekeningen gedaan met de analysetool van het ministerie van Financiën. Dit vormt input voor een verificatie van deze analyse en nadere uitvraag bij het RIVM. In bijlage 1 staat een overzicht van de uitgangspunten in de selectie van piekbelasters, in bijlage 2 de in- en outputvariabelen bij de analysetool van het ministerie van Financiën.

Uitkomsten analyse

- De potentiële depositiereductie die bewerkstelligd kan worden met een aanpak gericht op de allergrootste piekbelasters, is relatief groot ten opzichte van beëindiging op andere locaties. Zie bijvoorbeeld deze figuur over de relatieve bijdrage van verschillende bedrijfslocaties aan depositie op N2000-gebieden boven de KDW. Deze komt voort uit de analysetool van het ministerie van Financiën. Aantekening hierbij is dat alleen landbouwbedrijven zijn meegenomen, en nog niet de selectie is gemaakt tot de top-2% en 91 gebieden.

- Met de analysetool van het ministerie van Financiën is ook een ordegrootte te geven van de totale potentie van het wegnemen van de hoogste piekbelasters (de 'top-piekbelasters nationaal'). De mate van effectiviteit is overigens direct afhankelijk van de vormgeving van de beleidsmaatregelen. Dit maakt het lastig om een vertaling naar de praktijk te maken. Zo moeten (bij vrijwillige maatregelen) aannames gedaan worden over deelnamebereidheid. Deze deelnamebereidheid is afhankelijk van een veelheid aan factoren en onmogelijk vooraf in te schatten. Een aantal zaken dat van invloed kan zijn, betreft de marktsituatie, het maatschappelijk sentiment, breder overheidsbeleid en bedrijfsspecifieke factoren. Om rekening te houden met deze onzekerheden zouden de getallen gedeeld kunnen worden door bijvoorbeeld 10 of 20, voor een indicatie van effecten als 1 op de 10 of 1 op de 20 bedrijven uit deze lijst mee zouden doen. Indicatief zijn verder de effecten weergegeven qua depositiedaling, op de omgevingswaarde van het gecarteerde areaal onder de KDW en op wat dit doet voor PAS-melders.

Tabel 1 Totale potentie wegnemen hoogste piekbelasters, gebaseerd op totale depositievracht

Piekbelasters op vracht	Top-100	Top-300	Top-500	Top-700
Totaal aantal bedrijfslocaties	100	300	500	700
Mol/ha/jr gem	32	67	94	117
Mol binnen 25 km/ha/jr gem	25	52	72	88
Extra areaal onder KDW (procentpunt)	7	15	18	21
Kosten (mld €)	0,4	1	1,7	2,6
Indicatie PAS ruimte (% , zie toelichting)	40	50	80	97
Indicatie PAS ruimte (% , zie toelichting), binnen 25 km	32	36	43	49
Aandeel van de depositie dat voortkomt uit veldemissies (%)	6	10	11	14

- Zeker wat betreft de ruimte voor PAS-melders zijn deze getallen met veel onzekerheden omgeven, zie de kanttekeningen bij de analyse. De indicatieve PAS ruimte is het percentage van het natuurareaal waar cijfermatig meldingen gelegaliseerd kunnen worden wanneer de top-x van de piekbelasters wordt weggenomen. Daarbij is geen rekening gehouden met andere factoren zoals cumulatie. Het percentage dat werkelijk is te realiseren ligt veel lager, vanwege vereisten om stikstofruimte hiervoor in te mogen zetten. In dit licht is ook de indicatie van de ruimte voor PAS-melders weergegeven met en zonder inachtnaam van de 25km afstandsgrens.
- Om de gevoeligheid weer te geven van het wel/niet meenemen van veldemissies op de cijfers, is aangegeven welk deel van de effecten hier aan toe te schrijven is. Het blijkt dat dit aandeel bij de hoogste landelijke piekbelasters relatief beperkt is.

- Wanneer gekeken wordt naar de top 2% van de bedrijfslocaties voor de 91 gebieden ('top-piekbelasters per gebied') leidt dit tot een selectie bedrijfslocaties met de grootste druk op de natuur qua stikstofdepositie. Het betreft ruim 3500 bedrijfslocaties, waarvan veruit het grootste deel landbouw en een kleiner deel industrie. Deze bedrijfslocaties zijn samen verantwoordelijk voor een uitstoot van 23,6 kton NOx (8% van het Nederlandse totaal) en 11,8 kton NH3 (9% van het Nederlandse totaal). Uit dit overzicht met piekbelasters blijkt dat de 100 bedrijfslocaties met de hoogste bijdrage bijna de helft van de totale depositie van die piekbelasters veroorzaken. De top 700 bedrijven veroorzaken 90% van de totale depositie van de selectie van ruim 3500 piekbelasters. Dit geeft een indicatie van de afnemende meeropbrengst naarmate naar meer bedrijven wordt gekeken. Tabel 2 hieronder geeft alle percentages.

Tabel 2 Procentueel aandeel van hoogste piekbelasters op totale groep van top-2% per gebied. NB. In geval van landbouwbedrijven gebaseerd op alleen stalemisies.

Top-X bedrijven	Waarvan Landbouw	Waarvan Industrie	Aandeel-% in totale deposities van deze groep
100	98	2	46%
200	197	3	71%
300	292	8	79%
400	388	12	83%
500	481	19	86%
600	579	21	89%
700	678	22	90%
800	776	24	92%
900	875	25	93%
1000	972	28	94%

- Met behulp van de analysetool van het ministerie van Financiën zijn vervolgens effectinschattingen gedaan van het eventueel stoppen van selecties uit de groep van ruim 3500. Waar RIVM naar alle sectoren heeft gekeken, zitten in de dataset waarmee FIN proefberekeningen heeft gedaan alleen landbouwbedrijven. Hierdoor zullen mogelijke effecten iets lager zijn ingeschat. Gezien de sectorverhouding tussen piekbelasters die volgt uit de RIVM-analyse (zie ook tabel 2) zal dit effect evenwel beperkt zijn.
- Tabel 3 geeft een inschatting van de effecten indien de top-x van elk gebied wordt weggenomen. Dit geeft een indicatie van de potentie van het (uiteindelijk) intrekken van vergunningen, indien bedrijven niet vrijwillig meedoen, met de aantekening dat dit potentieel op de korte termijn beperkt wordt door bijvoorbeeld uitvoeringscapaciteit.
- Ook hier geldt dat wat betreft de ruimte voor PAS-melders deze getallen met veel onzekerheden omgeven, zie de kanttekeningen bij de analyse. De indicatieve PAS ruimte is een geografische: het percentage van het natuureengebied waar cijfermatig meldingen gelegaliseerd kunnen worden wanneer de top-x van de piekbelasters wordt weggenomen. Daarbij is geen rekening gehouden met andere factoren zoals cumulatie. Het percentage dat werkelijk is te realiseren ligt veel lager, vanwege vereisten om stikstofruimte hiervoor in te mogen zetten, zoals het additionaliteitsvereiste.

Tabel 3 Totale potentie hoogste piekbelasters, gebaseerd op top-x per gebied

	Top-1 per gebied	Top-3 per gebied	Top-5 per gebied	Top-7 per gebied
Totaal aantal bedrijfslocaties*	89	264	440	559
Mol/ha/jr gem	10	24	36	46
Mol /ha/jr gem, binnen 25km	8	19	28	35
Extra areaal onder KDW (procentpunt)	0,5	1,3	2	2,5
Kosten (mld €)	0,5	1,5	2,5	3,4
Indicatie PAS ruimte (% , zie eerdere toelichting)	11	49	83	93

Indicatie PAS ruimte (% , zie toelichting), binnen 25 km	10	31	48	58
Aandeel van de depositie dat voortkomt uit veldemissies	30	33	34	33

*Sommige bedrijfslocaties zitten in de top-x van meerdere gebieden, waardoor het aantal bedrijfslocaties niet optelt tot 1, 3, 5, of 7 keer de 91 gebieden.

- Tabellen 1 en 3 laten zien dat wanneer meer nationale piekbelasters kunnen worden weggenomen, dat tot een hogere depositiereductie, meer natuurareaal onder de KDW, (voornamelijk geconcentreerd rond de Veluwe), en lagere kosten leidt. Een meer op gebiedsspecifieke piekbelasters georiënteerde aanpak leidt daarentegen tot een grotere spreiding van de effecten en leidt daardoor tot meer effect voor individuele natuurgebieden en verspreid over Nederland (in combinatie met andere maatregelen) meer kansen te bieden voor PAS-melders. Te zien is dat het aandeel van de depositiereductie dat voortkomt uit veldemissies in tabel 3 hoger is dan in tabel 1.
- In de uitwerking zijn er nog alternatieve selecties mogelijk, bijvoorbeeld door op grond van de depositievracht op de Veluwe bijvoorbeeld de top-50 of hoger te nemen en in andere de top-3. In een nadere uitwerking kunnen eventuele combinatiescenario's van deze uitwerking onderzocht worden, bijvoorbeeld de top-100 op de Veluwe, en de top-3 in overige gebieden). Dit leidt naar verwachting niet tot een andere inschatting van de ordegroottes van het aantal te betrekken bedrijfslocaties of van de effecten.
- Ter indicatie van de potentie hiervan is in met de analysetool bekeken welk aandeel van de top-X bedrijfslocaties qua landelijke vracht uit tabel 1 ook voorkomt op de selectie van grootste piekbelasters per gebied. Het blijkt dat de nationale top-100 (landbouw) piekbelasters allemaal behoren tot de top-2% van de bedrijfslocaties waarvan depositie neerslaat op de Veluwe. En ook van grotere selecties op basis van nationale vracht, betreft het nog veel bedrijfslocaties die bij de top-2% horen van bedrijfslocaties die op de Veluwe neerslaan. Hieruit volgt dat met een aanpak gericht op piekbelasters rond de Veluwe tot een hoger doelbereik in gemiddelde depositiereductie kan worden gekomen.

Tabel 4 Voorkomen van de bedrijfslocaties met landelijk de hoogste vracht (tabel 1) op de top-2% per gebied-lijst,

Piekbelasters op vracht	Top-100	Top-300	Top-500	Top-700
Totaal aantal bedrijven	100	300	500	700
in top 2% van kwetsbaar gebied	100	220	248	283
in top 10% van Veluwe	97	296	483	665

Conclusies

- Op basis van deze analyse is onze inschatting dat depositiereductie van circa 450-600 piekbelasters die voldoen aan de eerste selectie van bedrijfslocaties een behoorlijke effecten zou hebben op het terugdringen van deposities op de natuur (zie tabel 3).
- Ook lijkt het puur cijfermatig qua depositiereductie en qua spreiding overeen te komen met de benodigde reductie voor het legaliseren van PAS-melders. Daarbij moet expliciet worden opgemerkt dat de daadwerkelijke reductie en ruimte om bijvoorbeeld PAS-melders te legaliseren afhangt van diverse factoren. Zo moet worden aangetekend dat er strikte vereisten gelden om stikstofruimte voor PAS-melders in te mogen zetten. Sowieso geldt dat de mogelijke effecten nog erg afhankelijk zijn van de instrumentatie (zowel in omvang als in tijd). Daarom worden hieronder de belangrijkste randvoorwaarden geschetst.
- Door te richten op een specifieke groep piekbelasters kan meer landelijk effect dan wel meer spreiding van effecten worden gerealiseerd. Zo kan bijvoorbeeld op grond van de depositievracht op de Veluwe daar de top-50 of hoger worden genomen en in andere gebieden de top-3. Dit leidt naar verwachting niet tot een andere inschatting van de ordegroottes van het aantal te betrekken bedrijven.
- De effecten van dergelijke 'combivarianten' zijn nog niet in dit memo geanalyseerd. Het verdient aanbeveling om dit voor eventuele besluitvorming inzichtelijk te maken.

Voorwaarden en overwegingen bij een aanvullende aanpak piekbelasters

- Alleen via de bestaande en binnenkort van kracht wordende beëindigingsregelingen kan relatief spoedig resultaat worden behaald.
- Voorkomen moet worden dat de (aankondiging van) nieuw beleid negatief interfereert met de (deelname aan de) huidige beëindigingsregelingen MGA en Lbv. Als ondernemers hun

beslissing om deel te nemen uitstellen, vanuit de gedachte dat er een nog aantrekkelijker regeling kan volgen, betekent dit dat de doelen die met de regelingen zouden worden behaald verder opschuiven in de tijd. Naast MGA en Lbv kan het instrument grondbank een rol spelen. Deelnemers aan MGA en Lbv die naast hun stallen/rechten ook hun grond willen verkopen kunnen dat aangeven waarna via de grondbank kan worden aangekocht.

- Het in overeenstemming laten zijn van het beleid met Europese staatssteunkaders is sowieso een belangrijk vereiste.
- Het grootste deel van de 450-600 piekbelasters zal vallen binnen voorwaarden om aan de Lbv deel te kunnen nemen. De Lbv is een forfaitaire regeling en daarmee relatief weinig arbeidsintensief. Vraag is hoe om te gaan met piekbelasters die niet willen deelnemen aan de Lbv, wat hen dan over de streep kan trekken en wat de impact op benodigde menskracht is.
- De enige verplichtende optie om relatief snel tot resultaat te komen, is het intrekken of beperken van vergunningen. Daarvoor geldt wel dat dit ook voorbereidingstijd kost, omdat dit een solide juridische onderbouwing vereist en ook de beschikbare ecologische gegevens vanuit de natuurdoelanalyses zijn nodig. Uitvoering capaciteit zal een beperking vormen in de doorlooptijd en de feitelijke realiseerbaarheid van het hier geïdentificeerde potentieel.
- Weliswaar is een intrekken van vergunningen onmiddellijk effectief, maar het behalen van definitief en onomkeerbaar resultaat in stikstofreductie (rekening houdend met bezwaar en beroep) zo'n 3,5 tot 5 jaar in beslag neemt.
- De stikstofruimte die beschikbaar komt bij het intrekken van vergunningen kan alleen worden ingezet voor natuur en niet voor het mogelijk maken van andere ontwikkelingen. Belangrijk is dat de maatregel ten tijde van de passende beoordeling, die ten grondslag ligt aan de Natura 2000-vergunning of omgevingsvergunning voor bijvoorbeeld een PAS-melding, óf moet zijn uitgevoerd óf dat er verzekerd is dat de maatregel zal worden uitgevoerd en de beoogde effecten heeft. Ook moet zijn voldaan aan het zogenaamde additionaliteitsvereiste.
- Er is in deze analyse niet gekeken naar de maatschappelijke effecten die kunnen optreden in de gebieden waar veel uitkoop plaats zal vinden. Denk aan de leefbaarheid van bepaalde gebieden.

Bijlage 1: Beleidskeuzes & uitgangspunten analyses

Voor het analyseren van piekbelasters zijn de volgende uitgangspunten opgesteld, die door DGS zijn meegegeven aan het RIVM ten behoeve van het opstellen van het overzicht van de piekbelasters. Dezelfde aannames zijn vervolgens zo veel mogelijk toegepast binnen de analysetool van het ministerie van Financiën.

1. *Kijken naar de depositie van bedrijven/projecten (niet emissie), en wel de depositie op overbelaste stikstofgevoelige natuur (overschrijding van de KDW) en niet naar depositie op stikstofgevoelige natuur in het algemeen*
2. *Standaard toepassing van maximale rekenafstand 25km voor het berekenen van een afzonderlijke bron.* (Voor het berekenen van cumulatieve effecten in de analysetool van FIN geldt dit niet, hierbij is de depositiebijdrage van iedere bedrijfslocatie landelijk doorgerekend. Het effect hiervan is dat de totaal berekende depositiereductie hoger zal zijn. Naar verwachting zal de selectie van bedrijven niet anders zijn, aangezien de grootste depositiebijdrage van een bedrijf binnen 25km is.)
3. *Geen onderscheid tussen NOx en NH3*
Omdat gekeken wordt naar depositie en overschrijding van de KDW, wordt geen onderscheid gemaakt tussen NOx en NH3. Het gaat om de totale stikstofdepositie.
4. *Geen onderscheid tussen sectoren met een vergunning*
In de eerste selectie wordt gekeken naar alle activiteiten met een vergunning. Wel worden ADC-vergunde projecten uitgesloten, gelet op het algemeen belang dat die dienen. NB. in de dataset bij de analysetool van Financiën zitten wel alleen landbouwbedrijven.
5. *Kijken naar de werkelijke uitstoot van een activiteit, niet op basis van vergunde of feitelijke gerealiseerde capaciteit.*
De reden hiervoor is dat het moet gaan om daadwerkelijke verslechtering N2000 gebieden. Latente ruimte heeft in beginsel een separate aanpak.